

13/03/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם [כתבתה של רוני לינדר-גנץ ב"דה מרקר"](#) על הבעיה הכאובה של סל התרופות המותיר חולים רבים ללא מענה, כשהאפשרות היחידה העומדת בפניהם היא למכור את כל רכושם כדי להשיג תרופה חיונית:

"אתמול (22.02.16) בישיבת ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת התחיל באופן לא רשמי המשא ומתן לקראת הגדלתו הדרמטית של סל התרופות הממלכתי. השאלה כעת היא לא אם יהיה פתרון שיאפשר לממן לציבור גדול בהרבה של חולים תרופות 'מאריכות' או 'מצילות' חיים (או בקיצור, בעיקר תרופות יקרות מאוד לסרטן ומחלות קשות), אלא מה יהיה המנגנון - הסל הציבורי הממלכתי או הביטוחים המשלימים.

שר הבריאות יעקב ליצמן אמנם הציג עמדה נחושה ביותר להכניס את התרופות לביטוח המשלים, אך גם השאיר פתח מסוים לוותר על הכוונה הזאת - אם יהיה עדכון כספי דרמטי של הסל הציבורי, 'ולא תוספת של 100 או 200 מיליון שקל' (שהם 400-500 מיליון שקל בשנה).

דבר אחד בטוח: לאור קצב ההתקדמות הטכנולוגית ומחירי התרופות בשנים האחרונות, התוספת שניתנה בשנים האחרונות של 300 מיליון שקל היא באמת לעג לרש, והיא משאירה בחוץ מאות ואולי אפילו אלפי חולים שנאלצים להיכנס לחובות או למכור רכוש כדי לממן תרופה, שנאמר להם כי היא תקוותם האחרונה. כך, למשל, מיכל מלמד כהן, חולת סרטן שהופיעה בוועדה, סיפרה כי למזלה היא מקבלת טיפול חמלה מחברת התרופות, אך חברתה נאלצה למכור את ביתה כדי לממן את הטיפול ולעבור להתגורר בבית זול בהרבה מעבר לקו הירוק. וזהו רק סיפור אחד קטן מבין מאות סיפורים טראגיים דומים.

במשרד האוצר מתנגדים להכנסת התרופות מצילות החיים לביטוחים המשלימים, ומדברים יפה ובצדק על חשיבותו של סל התרופות כמכשיר שוויוני, אוניברסלי ויעיל יותר לחלוקת התרופות. אך קשה להתעלם מהציניות שמסתתרת מאחורי האמירה הזאת - מאחר שהמשרד יודע היטב, ובמידה רבה

אחראי לכך, שהתוספת לסל התרופות הממלכתי נשחקת עוד ועוד עם השנים. גם התוספת הקבועה של השנים האחרונות, 300 מיליון שקל בשנה, אינה קשורה לשום פרמטר או קריטריון ענייני, ואינה מביאה בחשבון את הגידול באוכלוסייה ואת הזדקנותה.

הכנסת תרופות קריטיות לביטוח המשלים ולא לסל הבריאות הציבורי היא פתרון רע, כי הוא שוב מעביר את האחריות לבריאות הבסיסית של הציבור מהמדינה אל גופים סמי-פרטיים. זה פתרון רע, אך הוא הרע במיעוטו, כי רע ממנו הוא המצב שבו אנשים עם מחלה קשה ובני משפחותיהם מאבדים גם את רכושם בימיהם האחרונים. הוויכוח הערכי-פילוסופי סביב המוסריות של הצעד לא יכול להתעלם מהם וממצוקתם.

ואי-אפשר בלי להתייחס לצד השני של המשוואה: מחירי התרופות, שמרקיעים שחקים ושוברים שיאים, ומעמידים חולים בודדים ומדינות בפני דילמות ומצבים בלתי-אפשריים. מחירי התרופות הנוכחיים הם פשוט בלתי-מוסריים, ולא רחוק היום שהעולם יתעורר ויבין שהגיע הזמן לטפל בהם.

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"